

ZDRAVILIŠKO ZDRAVLJENJE

Pravica do zdraviliškega zdravljenja je opredeljena od 43. do 49. člena Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Zdraviliško zdravljenje zagotavlja storitve zahtevnejše medicinske rehabilitacije s souporabo naravnih zdravilnih sredstev. Poteka lahko kot nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja po zaključenem zdravljenju v bolnišnici, na kliniki ali inštitutu. Lahko pa gre za zdraviliško zdravljenje, ki ni nadaljevanje bolnišničnega in se izvaja stacionarno ali ambulantno.

Kadar gre za nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja, izstavi predlog imenovanemu zdravniku pristojni nevrolog, če pa zdraviliško zdravljenje ni nadaljevanje bolnišničnega, izstavi predlog izbrani osebni zdravnik – na osnovi izvida specialista ustrezne stroke.

Zdraviliško zdravljenje mora izpolniti vsaj enega od naštetih pogojev:

- bistveno izboljšanje zdravstvenega stanja za daljši čas;
- povrnitev funkcionalnih in delovnih sposobnosti;
- preprečitev napredovanja bolezni ali slabšanja zdravstvenega stanja za daljši čas;
- zmanjšanje pogostnosti zadržanosti od dela zaradi bolezni ali zdravljenja v bolnišnici.

Po 45. členu Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja so za nevrološke bolezni zavarovane osebe upravičene do zdraviliškega zdravljenja pri naslednjih bolezenskih stanjih:

- organske pareze ali paralize s hujšo motnjo funkcije pri dnevnih aktivnostih neposredno po bolnišničnem zdravljenju;
- stanja po poškodbah in nevrokirurških operacijah na osrednjem in perifernem živčevju po operativnem zdravljenju in pri popravljivih funkcionalnih motnjah.

Po 46. členu zdraviliško zdravljenje ni strokovno utemeljeno in zato ni pravica iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, kadar ima zavarovana oseba v času predvidenega zdraviliškega zdravljenja:

- duševne motnje,
- toksikomanije in kronični etilizem,
- slabo urejeno epilepsijo,
- nalezljive bolezni,
- aktivne in evolutivne oblike pljučne in izvenpljučne tuberkuloze,
- kronične organske bolezni v fazi akutnega poslabšanja,
- diabetično ketoacidozo in hiperozmolarni sindrom,
- pogoste in močnejše krvavitve,
- rakaste novotvorbe, ki niso bile operativno odstranjene ali zaustavljene v rasti z obsevanjem,
- nosečnost,
- senilni marazem in težje oblike generalizirane ateroskleroze.

47. člen opredeljuje storitve, ki jih vključuje zdraviliško zdravljenje. V primeru stacionarne rehabilitacije so to tudi nastanitev in prehrana med bivanjem v zdravilišču ter nujna medicinska pomoč.

Zdravila na recept, ki jih je zavarovana oseba uporabljala že pred začetkom zdraviliškega zdravljenja, niso pravica iz zdraviliškega zdravljenja.

Če oseba med zdraviliškim zdravljenjem zboli zaradi druge bolezni in zato ni možno izvajati programa rehabilitacije, se lahko zdraviliško zdravljenje prekine in nadaljuje kasneje, seveda v skladu s Pravili.

Če pa je kljub bolezni izvajanje rehabilitacije možno, zagotavlja zdravstvene storitve območni izvajalec s področja osnovne zdravstvene dejavnosti.

48. člen opredeljuje čas trajanja zdraviliškega zdravljenja. Praviloma je to 14 dni, izjemoma se lahko podaljša do 28 dni. Izvaja se brez prekinitev, razen, če so te v skladu s 47. členom. Če prekinitev zahteva zavarovana oseba, izgubi pravico do nadaljevanja zdraviliškega zdravljenja.

Zaradi iste bolezni lahko zavarovana oseba uveljavlja pravico do zdraviliškega zdravljenja največ enkrat na dve leti.

Zdravilišča, ki imajo tako imenovani standard 4, ki jim omogoča rehabilitacijo bolnikov z nevrološkimi obolenji so:

- zdravilišče Laško,
- terme Čatež,
- terme Dobrna,
- terme Topolšica.